

Bruksela, 26 lutego 2026 r.
(OR. en)

6798/26
ADD 1

TELECOM 93
ELARG 26
COWEB 22
MI 187
COMPET 248
CONSOM 58

PISMO PRZEWODNIE

Od: Sekretarz generalna Komisji Europejskiej (podpisała dyrektor Martine DEPREZ)

Data otrzymania: 25 lutego 2026 r.

Do: Thérèse BLANCHET, sekretarz generalna Rady Unii Europejskiej

Nr dok. Kom.: COM(2026) 79 annex

Dotyczy: ZAŁĄCZNIK
do
zalecenia dotyczącego decyzji Rady
upoważniającej do podjęcia rokowań w sprawie indywidualnych umów
między Unią Europejską a Republiką Albanii, Bośnią i Hercegowiną,
Kosowem*, Czarnogórą, Republiką Macedonii Północnej i Republiką
Serbii w sprawie roamingu w publicznych sieciach łączności ruchomej

Delegacje otrzymują w załączeniu dokument COM(2026) 79 annex.

Zał.: COM(2026) 79 annex

Bruksela, dnia 25.2.2026 r.
COM(2026) 79 final

ANNEX

ZAŁĄCZNIK

do

zalecenia dotyczącego decyzji Rady

upoważniającej do podjęcia rokowań w sprawie indywidualnych umów między Unią Europejską a Republiką Albanii, Bośnią i Hercegowiną, Kosowem*, Czarnogórą, Republiką Macedonii Północnej i Republiką Serbii w sprawie roamingu w publicznych sieciach łączności ruchomej

ZAŁĄCZNIK

A. CHARAKTER I ZAKRES UMÓW

Niniejsze wytyczne negocjacyjne mają pomóc Komisji w negocjacjach mających na celu zawarcie sześciu dwustronnych umów roamingowych między UE a, odpowiednio, Republiką Albanii, Bośnią i Hercegowiną, Kosowem*, Czarnogórą, Republiką Macedonii Północnej i Republiką Serbii („WB6”), które to umowy zapewnią ramy integracji wymienionych krajów z unijnym obszarem korzystania z telefonu za granicą tak jak w kraju.

Stosunki UE z WB6 są obecnie regulowane odpowiednimi układami o stabilizacji i stowarzyszeniu. Układy te koncentrują się na osiągnięciu stabilizacji w regionie i przygotowaniu na ewentualne przyszłe przystąpienie. Przewidują one stopniowe dostosowywanie przepisów każdego z partnerów z WB6 do dorobku prawnego UE oraz liberalizację handlu między UE a WB6. Obejmuje to zacieśnienie współpracy w dziedzinie usług łączności elektronicznej oraz zbliżenie WB6 do dorobku prawnego UE w tej dziedzinie. Chociaż cele i zobowiązania wynikające z układów o stabilizacji i stowarzyszeniu pozostają aktualne, należy je uzupełnić ramami prawnymi, które umożliwiłyby osiągnięcie szerszych celów w zakresie liberalizacji i włączenie Republiki Albanii, Bośni i Hercegowiny, Kosowa, Czarnogóry, Republiki Macedonii Północnej i Republiki Serbii do unijnego obszaru korzystania z telefonu za granicą tak jak w kraju. Takie ramy nie są przewidziane w układach o stabilizacji i stowarzyszeniu w ich obecnym kształcie.

Zgodnie z założeniami procesu akcesyjnego, celami planu wzrostu gospodarczego i stopniową integracją na rynku wewnętrznym UE oferuje możliwość negocjowania umów z każdym z partnerów z WB6 w sektorze roamingu w publicznych sieciach łączności ruchomej. Zalecane dwustronne umowy sektorowe opierałyby się na istniejących układach o stabilizacji i stowarzyszeniu z Republiką Albanii, Bośnią i Hercegowiną, Kosowem, Czarnogórą, Republiką Macedonii Północnej i Republiką Serbii oraz uzupełniałyby te układy.

Propozycja zawarcia umowy dwustronnej zostanie przedstawiona tym partnerom, którzy wyraźnie wykazują zdecydowane zaangażowanie na rzecz ścieżki akcesyjnej i czynią postępy w kierunku spełnienia wymaganych warunków. Pełna zgodność z dorobkiem prawnym UE w zakresie roamingu jest warunkiem wstępnym uzyskania dostępu do unijnego obszaru roamingu.

Zasadniczymi elementami takich umów są zasady demokratyczne, prawa człowieka i podstawowe wolności oraz utrzymanie praworządności.

Komisja zwraca uwagę, że wspólna polityka zagraniczna i bezpieczeństwa (WPZiB) oraz utrzymanie praworządności to obszary o szczególnym znaczeniu dla procesu rozszerzenia.

B. ZALECANA TREŚĆ UMÓW

Cele i zakres

Celem umów sektorowych będzie zapewnienie, aby użytkownicy publicznych sieci łączności ruchomej podróżujący między którymkolwiek partnerem z WB6 a UE nie byli obciążani

* Użycie tej nazwy nie wpływa na stanowiska w sprawie statusu Kosowa i jest zgodne z rezolucją Rady Bezpieczeństwa ONZ 1244/1999 oraz z opinią Międzynarodowego Trybunału Sprawiedliwości w sprawie Deklaracji niepodległości Kosowa.

wygórowanymi opłatami za usługi roamingu. Będzie to możliwe dzięki wzajemnemu otwarciu rynku usług roamingu na warunkach określonych w unijnych przepisach w tej dziedzinie.

Umowy te ustanowią ramy i warunki wzajemnego otwarcia rynków stron w odniesieniu do sektora roamingu w publicznych sieciach łączności ruchomej. Otwarcie to będzie w szczególności uzależnione od pełnego wdrożenia dorobku prawnego UE w zakresie roamingu przez WB6, co będzie musiało zostać potwierdzone pozytywną kompleksową oceną, przeprowadzoną w imieniu Unii przez Komisję. Po wydaniu pozytywnej opinii w odniesieniu do partnera WB6 właściwy wspólny organ powołany na mocy umowy będzie uprawniony do podjęcia decyzji o wzajemnym otwarciu.

Dostosowanie przepisów do dorobku prawnego UE w zakresie roamingu

Obowiązujące przepisy dorobku prawnego Unii w zakresie roamingu oraz wszelkie horyzontalne lub szczegółowe dostosowania w nich zostaną wymienione w załączniku do odpowiednich umów. Umowy te będą obejmować procedurę zmiany wykazu mających zastosowanie aktów prawnych UE dotyczących roamingu oraz zasady włączania i wdrażania nowych lub zmienionych odpowiednich aktów UE.

Będą również zawierać odpowiednio zobowiązanie WB6 do pełnego wprowadzenia w życie oraz pełnego i kompletnego wdrożenia dorobku prawnego UE w zakresie roamingu przed rozszerzeniem unijnego obszaru roamingu (jako warunek wstępny) oraz zobowiązanie do utrzymania dynamicznego dostosowywania do dorobku prawnego UE w zakresie roamingu w miarę rozwoju tego dorobku w przyszłości, już po wzajemnym otwarciu rynków. Umowy sektorowe będą zawierały kryteria i procedurę kompleksowej oceny stanu wdrożenia dorobku prawnego UE w zakresie roamingu przed ostateczną decyzją wspólnego organu utworzonego na podstawie danej umowy o wzajemnym otwarciu rynków w odniesieniu do sektora roamingu.

Będą też zawierać kryteria i procedurę stałego monitorowania i oceny wdrażania dorobku prawnego UE w zakresie roamingu oraz możliwość, warunki i procedurę zawieszenia przez Unię korzyści wynikających z umów roamingowych w przypadku niewywiązania się przez WB6 z obowiązków dostosowania regulacyjnego.

Egzekwowanie postanowień

Umowy sektorowe będą przewidywać ramy instytucjonalne i zabezpieczenia wzorowane na Traktatach UE, aby chronić autonomię i jednolitą interpretację dorobku prawnego UE w zakresie roamingu oraz umożliwić Unii skuteczne reagowanie w przypadku nieprzestrzegania postanowień. Chęć i gotowość WB6 do włączenia kluczowych mechanizmów prawa UE do swoich porządków prawnych będzie świadczyła o ich gotowości na przyjęcie obowiązków związanych z członkostwem w UE.

Każdy z partnerów WB6 będzie musiał zapewnić, aby akty prawne UE określone w umowach miały takie same skutki prawne jak w porządku prawnym państwa członkowskiego zgodnie z art. 288 TFUE i orzecznictwem Trybunału Sprawiedliwości. W przypadku gdy akty takie tworzą prawa i obowiązki, na które osoby fizyczne mogą powoływać się przed sądami krajowymi państw członkowskich bez potrzeby dalszego wdrażania przez państwo członkowskie, takie przepisy będą również musiały tworzyć prawa i obowiązki, na które osoby fizyczne mogą powoływać się przed sądami krajowymi każdego z partnerów Unii, bez potrzeby dalszego wdrażania. Ponadto kwestie dotyczące aktów UE określonych w tych

umowach będą należały do wyłącznej kompetencji Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej.

Umowy te będą zawierać wiarygodny mechanizm zapewniający dynamiczne włączanie do nich aktów prawnych zmieniających dorobek prawny UE w zakresie roamingu, co zagwarantuje wspólne ramy prawne przez cały czas; Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej będzie ostatecznym organem dokonującym wykładni odpowiednich umów i będzie wydawał interpretacje na wniosek sądów krajowych w WB6. Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej będzie miał wyłączną właściwość w zakresie kontroli legalności decyzji podejmowanych przez instytucje UE na mocy poszczególnych umów.

Interpretacja

Umowy i dorobek prawny UE w zakresie roamingu będą interpretowane podczas ich wdrażania i stosowania zgodnie z orzeczeniami i decyzjami Trybunału Sprawiedliwości.

Ponadto, jeżeli przed sądem krajowym partnera z WB6 pojawi się kwestia interpretacji tych umów lub *aktów krajowych* przyjętych na ich podstawie, które są co do istoty identyczne z odpowiednimi postanowieniami TFUE lub aktami przyjętymi na podstawie TFUE, sąd krajowy będzie miał możliwość zwrócenia się o rozstrzygnięcie tej kwestii do Trybunału Sprawiedliwości. Jeżeli sąd krajowy jest sądem, którego orzeczenia zgodnie z prawem krajowym nie podlegają zaskarżeniu, będzie musiał obowiązkowo zwrócić się z pytaniem do Trybunału Sprawiedliwości.

Ramy instytucjonalne

Bez uszczerbku dla roli Komisji i Trybunału Sprawiedliwości zarządzanie zalecanymi umowami będzie w miarę możliwości leżeć w gestii Komitetu Stabilizacji i Stowarzyszenia utworzonego przez Radę Stabilizacji i Stowarzyszenia funkcjonującą na podstawie układów o stabilizacji i stowarzyszeniu, składającego się z przedstawicieli UE i WB6.

Rozstrzyganie sporów

W umowach zostanie określona procedura rozstrzygania sporów między stronami dotyczących stosowania lub interpretacji tych umów. Będzie przewidziana możliwość wszczęcia przez Komisję postępowania w sprawie uchybienia zobowiązaniom wzorowanego na art. 258 TFUE. Podobnie partnerzy z WB6 będą mogli wnieść do Trybunału Sprawiedliwości spór dotyczący stosowania lub interpretacji danej umowy. Zasady, według których Trybunał Sprawiedliwości ma orzekać we wniesionych do niego sporach i kwestiach dotyczących interpretacji, zostaną określone w załącznikach do poszczególnych umów.

Zabezpieczenia

W przypadku gdy partner z WB6 nie zastosuje się do orzeczenia Trybunału Sprawiedliwości, Komisja będzie uprawniona do zawieszenia części umowy bez dalszych wymogów.

Związki z innymi umowami

Zalecane umowy staną się integralną częścią ogólnych stosunków między Unią a Republiką Albanii, Bośnią i Hercegowiną, Kosowem, Republiką Macedonii Północnej, Czarnogorą

i Republiką Serbii, ustanowionych w poszczególnych układach o stabilizacji i stowarzyszeniu, i powinny wchodzić w skład wspólnych ram instytucjonalnych. Będą to umowy szczegółowe, które nadadzą skuteczność postanowieniom dotyczącym handlu zawartym w układach o stabilizacji i stowarzyszeniu, i wraz z odpowiednią umową o wolnym handlu utworzą strefę wolnego handlu zgodną z art. V GATS.

Wypowiadanie umów

Proponowane umowy powinny być zawierane na czas nieokreślony. Powinny uwzględniać warunki i procedury, zgodnie z którymi Unia może zawiesić, w całości lub w części, ich stosowanie, a także procedurę i okresy wypowiedzenia.

Niniejsza decyzja skierowana jest do Komisji.

*W imieniu Rady
Przewodniczący*